

нѣмахъ добры дѣла, отхвърлени сж отъ лицето Божіе.

Още дрънкатъ Протестанти тѣ: Въ дѣло то за оправданіе то и спасеніе то, Священно то Писаніе еднж вѣрж спомянува, за дѣла та умълчава, и нищо не спомянува. *Имай дръзновение дщержо, вѣра та ти тя исцѣли.* (Матѣ. гл. 9. ст. 22). *Проглѣдни: вѣра та твоя тя спасе.* (Дук. гл. 18. ст. 42). *Вѣра та твоя тя спасе: Иди си съ миромъ.* (Гл. 7. ст. 50).

Отговаряме: Отвѣтъ тѣ е сжщый тѣ, кой то быде и на пѣрвото възраженіе. Понеже Писанія та сж за вѣрж тж на чюдотвореніе то, а не за оправданіе, нито за спасеніе. Чрѣзъ такъвж вѣрж да получимъ чюдо за исцѣленіе, възможно е и безъ дѣла, за утвърденіе на вѣрж тж, какъ то по горѣ казахме. Тука Писаніето явява вѣрж тж на кръвоточивж тж и на слѣпый тѣ, кои то сж исцѣлѣли съ еднж вѣрж, коя то нито оправдава, нито спасява, нѣ исцѣлява отъ врѣменный тѣ недѣлж.

ВЪЗРАЖЕНІЕ ЗА УДОВЛЕТВОРЕНІЕТО ХРИСТОВО.

Защо изыскваме още и чловѣчески дѣла за спасеніе? (казвать Протестанты тѣ): не е ли довольно дѣло то за наше то спасеніе, ко то изврши Христось; Кой то съсь свож тж кръвъ,